אבל במתכוין להוציא מעות מעשר שני לחולין -

However, when he intends to spend the money of מע"ש for Chulin

Overview

ר' יהודה qualified that the ruling of the ת"ק (that במקום תעלה ותאכל במקום) only applies if he intended to buy the animal לשם שלמים, however if he intended to be מוציא the מעות מע"ש for חולין purposes, whether it was במזיד ס במזיד, the rule is יחזרו דמים אבל במתכוין. There is a dispute between תוספות how to interpret אבל במתכוין אבל במתכוין לחולין.

פירש בקונטרס¹ שלקחה לאוכלה חוץ לירושלים -

רש"יי explained that the meaning of רש"יש לחולין מע"ש מעות מע"ש is **that he** bought the במתכוין להוציא with the intent **to eat it outside ירושלים**, and when ר' יהודה continues and says -

-2בין שוגג לאו אמתכוין להוציא לחולין קאי דאם כן לאו שוגג הוא

'Whether it was שוגג (or whether it was 'מזיד)', he was not referring to the case of מתכוין להוציא לחולין, for if indeed he is a מתכוין להוציא לחולין it is not a שוגג obviously - והאי מתכוין דקתני אמזיד קאי

So when י"י taught regarding a מתכוין (that מקומם) he was referring to a מזיד, who knew it was מעות מע"ש and nevertheless he intended to purchase the בהמה to eat it outside ירושלים; so how are we to understand בין בשוגג

- והכי קאמר אבל לקחה לשם חולין דמזיד דידיה מכוין להוציא מעשר לחולין הוא והכי הכי קאמר אבל לקחה לשם חולין 3 דמזיד דידיה מכוין הוא אחל אחל לחולין והמה שהמה שה המדיד והכי המדיד של החלין שה המדיד והכי המדיד מעשר לחולין מוציא מעשר לחולין is a case of intending to be מוציא מעשר לחולין therefore -

בין שוגג בין מזיד יחזרו דמים למקומם -

Whether he was a מזיד, the money returns למקומם, the reason why by -

שוגג משום דמקח טעות הוא⁴ -

_

 $^{^{1}}$ (ובד"ה בין).

 $^{^2}$ יהודה ר' qualifies the ruling of the "ת"ל (that במקום תעלה ותאכל במקום) that it only applies if he bought the בהמה לשם בהמה לשם למקום. However if he was מתכוין מחלרין (whether שלמים) לחולין (whether במזיד ס בשוגג the money) לחולין (שוגג the guestion is how is it possible to be מתכוין להוציא is not referring to מתכוין להוציא is not referring to מעות מע"ש, but rather it (merely) means that he was unaware that he has מעות מע"ש, so he bought the cow for חולין הולין מעלמים, as חוספות מעלמים מעלמים.

³ This can be בשוגג, he did not now it is מעות מע"ש. It can also be במזיד, he knew it was מעות מע"ש; in which case he is מעות מע"ש לחולין הוציא מעות מע"ש לחולין meant by saying אבל מתכוין להוציא מעות מע"ש לחולין.

⁴ He would never purchase a בהמה חוץ לירושלים had he known it was מעות מע"ש, for it is a greater מעות to bring the מעות מע"ש than to bring the ירושלים סו מעות מע"ש.

the money is יחזרו למקומם, is because it is a mistaken sale -

ומזיד דקנסינן ליה למוכר⁵ כדאמרינן לקמן 6 לאו עכברא גנב אלא חורא גנב -

And by מזיד we also say יחזרו דמים למקומם, because we fine the seller as the גמרא explains later; 'the mouse is not the thief, rather the hole if the thief'.

ופריך והאנן תנן לרבי יהודה אומר במזיד קידש -

And the גמרא then asked, 'but we learnt in our משנה that ר"י maintains if it was במזיד the woman is מקודשת '-

- פירוש⁸ כיון דטעות ליכא משום קנסא לא אמרו רבנן דליבטל

רש"י explains since there is no mistake (they knew that it was מעות מע"ש), the רבנן did not decree to nullify the קידושין on account of a fine; not -

כי הכא דאמרינן יחזרו דמים למקומם -

Like here (by purchasing a ר"י rules ייחזרו דמים למקומם; where we do punish the מוכר. The גמרא answers -

אמר רבי אלעזר מתניתין ליכא למיקנסיה כלל -

ר"א said we cannot fine them at all in our משנה (regarding קידושין) -

- דאשה יודעת כולי 9 ולא נתכוונה להוציאו לחולין

For the woman knows, etc. and she has no intention to spend the מע"ש קידושין money for הוליך.

אבל מוכר זה יודע שהמעות מתחללות על הבהמה וחולין הן בידו -

However this seller knows that the מעות מע"ש are transferred onto this בהמה (which he is selling), so the money in the seller's possession is - חוליך -

רעובר על לפני עור לא תתן מכשול 10 שהרי יודע הוא שהלוקח מתכוין לאוכלה בעירו - And the מוכר transgresses the prohibition of לפני עור לא תתן מכשול, for the מוכר אוכר לפני עור לא תתן מכשול (which received the מע"ש of מע"ש of מע"ש of מע"ש - קנס הוא ירושלים, therefore there is a קנס -

כד פירש הקונטרס -

This is רש"יא explanation of the גמרא.

-

⁵ See previous מוכר (on this עמוד; TIE footnote # 6), why it is a קנס for the מוכר מוכר. The מוכר (also) knew that it is $(\text{see} \ \text{cm}'' \ \text{cm}'' \ \text{cm}'')$.

⁶ On the 'עמוד ב'. The buyer is the עכברא; he is stealing the בהמת מע"ש and not eating it in ירושלים. The seller is the hole; he is enabling the buyer to steal (just as a hole enables the mouse to hide what he takes).

 $^{^7}$ In the מעות מע"ש מחודשת if one was מקדש a woman with מעות מע"ש במזיד she is מקודשת according to ר"י.

⁸ בייויר בד"ב במזוד

⁹ A woman knows that מעות מע"ש are not redeemed if they are given to a woman as קידושין, rather they maintain their as מע"ש, so when she accepts the מעות מע"ש, she intends to bring them to ירושלים, but not to use them for קידושין, therefore there is no point in a קונס.

¹⁰ יט, יד א (קדושים). We are forbidden to place a stumbling block before a blind person. This prohibition (also) applies to cause someone to sin. See footnote # 12

תוספות disagrees with "פרש":

- ירושלים אדא דאטו ברשיעי עסקינן שפירש שהלוקח מתכוין לאכלה חוץ לירושלים And there are many difficulties with this interpretation; firstly, are we discussing sinners, for ירושלים explained that the buyer intends to eat the בהמה outside ירושלים

A second question

- ועוד קשה מאי לפני עור לא תתן מכשול איכא הכא¹² הלא אם לא יקח ממנו¹³ יקח מאדם אחר And an additional difficulty, why is there a transgression of לפני עור לא תתן here; is it not so that if he will not buy it from this seller, he will buy it from another person -
- יין לנזיר מושיט כוס יין לנזיר אלא דוקא דקאי בתרי עברי דנהרא כגון מושיט כוס יין לנזיר And the prohibition of לפני עור is only applicable in a case where they are standing on two opposite banks of a river, for instance where one extends a cup of wine to a נזיר

ואבר מן החי לבני נח 15 כדאמרינן פרק קמא דמסכת עבודה זרה (דף ו,ב) - Or he gives מסכת ע"ז to a בן גמרא גמרא states in the first מסכת ע"ז; otherwise if the forbidden act can be accomplished anyways, the current provider is not liable for לפני עור, since the transgressor has other means to violate the prohibition in question.

A third question:

רעוד קשה דמשמע מתוך פירושו¹⁶ שהבהמה נתפסת בקדושה והמעות נתחללו - And there is an additional difficulty; for it seems from פרש"י that (if not for the פרש" of מע"ש takes hold of the בהמה, and the money of מע"ש become מע"ש they are exchanged for the בהמה that indeed is his view -

יכי משום קנס נאמר יחזרו דמים למקומם והמוכר יאכל הבהמה חוץ לירושלים 17 . Is it then right that on account of a קנס we should rule that the monies revert

¹¹ This expression is found many times in "ש" (see "יומא ו,א וש") to indicate that the אמרא is not discussing willful sinners (for they will not listen to us). See 'Thinking it over' # 1.

 $^{^{12}}$ See footnote # 10, where רש"י explains that the מוכר transgresses לפני עור

¹³ If the current 'seller' will refuse to sell it to him (since it is מעות מע"ש and he wants to eat it מעות always find another seller (to whom he will not disclose that it is מעות מע"ש).

¹⁴ If a נזיר (who is prohibited from drinking wine) is standing on one side of the river and he has no access to wine, and another person on the opposite side of the river hands him over some wine; the provider of the wine is עובר on לפני עור, since without him the נזיר, since without him the עובר, since without him with the wine is not עובר, since the נזיר could have received it without the provider. Here too the buyer with the מעו"ת מע"ש can buy a cow from anyone, so the one who actually sold him the cow is not לפני עור on עובר.

¹⁵ An אבר מן החי (a limb cut off from a live animal) is forbidden even to בני נח (gentiles); we derive it from the פסוק (in בני נח) סבר מן לא תאכלו (בראשית [נח] α , בשר בנפשו דמו לא תאכלו (בראשית [נח] של החי אך בשר בנפשו דמו לא האכלו (מר).

¹⁶ See אבל מוכר זה יודע which states, אבל הבהמה וחולין על הבהמה מתחללות שהמעות שהמעות הודע שהמעות, indicating that the money becomes חולין, and the בהמה ברפניעes the status of מע"ש.

 $^{^{17}}$ How can a קנס מדרבנן remove the קדושת מע"ש which is on this בהמה ?! See תוספות נה,ב ד"ה אין [TIE footnote # 8 & 23].

to their initial place (meaning the money goes back to the buyer and remain מע"ש, and the cow goes back to the seller and remains חולין), so the seller can eat the outside מנשלים?!

תוספות anticipates a possible rebuttal to this (third) question:

וליכא למימר שיחזור ויחלל לוקח קדושת הבהמה על מעותיו¹⁸ - And we cannot say that the buyer should go back and exchange the קדושה of the בהמה on his money (which he received back from the seller); this would seemingly resolve the problem how the בהמה בחמר – חוץ לירושלים can be eaten – חוץ לירושלים

תוספות responds that this is not a viable solution:

 $-^{20}$ דהא ארבי יהודה קיימא דסבר לקוח בכסף מעשר אינו נפדה דלא אלים למתפס פדיונו דהא ארבי יהודה קיימא דסבר לקוח בכסף מעשר אינו נפדה דלא אלים למתפס פדיונו For we are discussing the view of ר"י who maintains, anything which was bought with the money of מע"ש cannot be redeemed again, for the קדושה on this purchased item is not sufficiently strong to take hold of it redemption. The question remains how can this cow (which received קדושת מע"ש) be eaten חוץ לירושלים!

A fourth (and final) question:

רעוד קשה מאי פריך והאנן תנן רבי יהודה אומר קידש - אומר אומר מנן רבי יהודה אומר פריך והאנן מען אומר משנה ask; 'but we learnt in the משנה, משנה says, the woman is מעות מע"ש with מעות מע"י what question is there?!

- הא לא דמיא כלל דהכא לוקח אמר בפירוש שלא יוליכנה לירושלים For the two cases are not similar at all, for here the buyer says explicitly that he will not take the ירושלים to ירושלים (therefore there is a קנס) -

- שתוליכנו לירושלים **but here** (by קידושין) **the woman says she will take** the money **to ירושלים** (therefore there is no קידושין!

1

¹⁸ Perhaps we can answer that indeed the monies and cow go back to their original owner, and even though the בהמה has קדושת מע"ש and the money does not, there will be no problem if the owner eats the קדושת מע"ש and the money back (which is now הולין), he will redeem the בהמה (which became מע"ש and the money (which became חולין is בהמה הולין and the מע"ש פ"ג מ"ג" פ"ג מ"ג"ש פ"ג מ"ג" פ"ג מ"ג" פ"ג מ"ג".

²⁰ When one exchanges the ש"ש for something (in our case the בהמה), the קדושה of the ש"ש leaves the money and transfers to the מעות מע"ש however the קדושת מע"ש is (somewhat) less than the קודשת מע"ש, which was on the מעות מע"ש. Therefore (according to ר"י) one cannot exchange this מעות מע"ש and have the weaker הדושה מע"ש to be transferred to the money. For a transfer to be effective the שקדושת מע"ש is too weak to enable a transfer, Therefore we can no longer redeem this cow.

²¹ See (the text by) footnote # 7.

 $^{^{22}}$ See the נג,ב on נג,ב where it is implied that the woman would eat the נג,ב only in ירושלים.

חוספות offers his explanation:

לכך פירש רבינו יצחק אבל במתכוין להוציא מעות מעשר שני לחולין - Therefore the ר"י explained, when ר' יהודה said מע"ש מעות מע"ש להוציא מעות מע"ם - לחולין -

כלומר שהתנה עם המוכר שלא תחול קדושת המעות על הבהמה -He meant to say that the buyer stipulated with the seller that the קדושת המעות should not transfer onto the בהמה (which he is buying) -

אלא המעות יהו בקדושה ועל המוכר להעלותן לירושלים - But rather the מעות מע"ש is receiving for his cow) should retain their holiness and so the seller is obligated to bring the money up to ירושלים and spend them there as מעות מע"ש -

היינו מתכוין להוציא מעות מעשר שני לחולין שהקדושה לא תחול על בהמתו²³ - And this is what is meant by 'he intends to spend the מעות מע"ש, that the מעות מע"ש should not transfer on his בהמה which he purchased; in this case -

יחזרו דמים למקומם דחיישינן שמא יאכלם המוכר חוץ לירושלים -The monies should revert to its initial place, for we are concerned that the seller will spend the money outside ירושלים -

שהוא סבור המוכר דפקע מינייהו קדושת מעשר שני -

For the seller assumes that the ש"ש was extracted from the money, since the buyer purchased a בהמה with this money so the קדושת מע"ש of the money transferred to the בהמה and the money is חולין -

תוספות responds to an anticipated difficulty

- אוף על גב שפירש לו הלוקח קסבר שאין ללוקח להפקיע קדושת המעות And even though the buyer was explicit that the money should retain its קדושה (so how can the seller assume that the money is הולין), nevertheless the seller assumes that the buyer does not have the power to extract the קדושה of the money that it should not transfer onto the בהמה

כיון שמכר לו דבר הראוי להתחלל 24

Since the seller sold him something which can be exchanged, therefore the seller

²³

²³ Usually when one purchases something with מעות מע"ש, the purchased item becomes מע"ש (not הולין), so the initial holder of the מעות remains with מע"ש; however here he stipulated that he should spend the מע"ש for the בהמה but the קדושה should not transfer, so he remains now with חולין (מב"ש on the קדושת מע"ש). See 'Thinking it over' # 2.

²⁴ According to this ששט the questions on רש"י do not apply. Question # 1 (see footnote # 11) is answered because there is no ארפי; the מוכר mistakenly assumes that the מעות are not ש"ש. Question # 2 (see footnote # 12) is irrelevant, for there is no need for the concept of לפני עור (we are concerned for the mistaken). Question # 3 (see footnote # 17) is answered for indeed no ארפין שור שווא פרי שור און בהמה per the stipulation of the buyer. מוספות will now address the fourth (and final) question.

may mistakenly assume that the money is not מעות מע"ש and he will not eat them in ירושלים, when in truth it is מעות מע"ש, since the buyer stipulated that the קדושה should not transfer, so it will turn out that the מוכר may eat the מעות מע"ש מחוץ לירושלים. 25

השתא 27 והא תנן במזיד קידש ומעות לא נתחללו ושבקינן להו ביד האשה השתא במיר שפיר ממוד אחל משנה משנה משנה correctly asks, but we learnt in our ממרה, that by קידושין במזיד and the woman is מקודשת and the money did not become חולין and we leave it by the woman as מעות מע"ש -

וסמכינן עלה שתעלם לירושלים -

For we depend on her that she will bring the money up to ירושלים, so -

הכא נמי למה המכר בטל יעלם המוכר לירושלים ויאכלם בקדושת מעשר -Here too why is the sale nullified, let us trust the seller to bring the money to ירושלים and eat it there ירושלים, just as we trust the woman?!

ומשני אשה יודעת כולי אבל הכא המוכר אינו יודע -

And the גמרא answers that nevertheless there is still a difference; **the woman knows etc.** (that she cannot be exchanged for מעות מע"ש, so therefore the מעות מע"ש retain their קדושה), **however here the seller does not know** that the קדושה is not transferred to the בהמה, for the seller assumes -

לפי שמוכר לו דבר הראוי להתחלל עליו וקסבר שלא הועיל תנאי של לוקח ויצאו לחולין Since he is selling him a cow which is something that is fit that מע"ש should be exchanged on it, and the seller maintains that the stipulation of the buyer that the approximation of the buyer that the should not be transferred to the cow is ineffective, so therefore the money became קדושה (since the קדושה was transferred from the money to the בהמה) -

ואם נאמר לו שיוליכם לא יאמין לנו:

And even if we will tell him that it was not transferred on account of the stipulation, he will not believe us and would spend the money outside ירושלים.

Summary

According to מתכוין להוציא מעות מע"ש לחולין של לחולין means that the buyer intends to eat the בהמה outside ירושלים, while according to it means that the buyer stipulated that the ש"ש in the money should not be transferred to the cow which he is buying with this money.

²⁵ See 'Thinking it over' # 3.

²⁶ Now that we say that לחולין להוציא מעות מע"ש לחולין (does not mean that the buyer intends to eat the בהמה חוץ , but rather it) means that the buyer stipulated that the קדושת מע"ש should not be החל on the בהמה הוא , the question regarding the contradiction from משנה is understood.

²⁷ However according to מרא' מוספות the s'מרא' question is not understood, as חוספות asked previously; question # 4 that there is an obvious difference between the case of the בהמה (where he explicitly stated [according to רש"י that he will not eat it in משנה), and the case of the משנה (where the woman states [see footnote # 22] that she will bring it to ירושלים.

Thinking it over

- 1. תוספות asks on תוספות that אטו ברשיעי עסקינן What is תוספות question; we are referring to him as a מזיד, which implies that he is a רשע?! 29
- 2. According to מתכוין וכו' means that לוקח means that the לוקח stipulated there should be no transfer of קדושה, what does it mean בין בשוגג, how can there be a stipulation by a שוגג 30 !
- 3. According to תוספות we are concerned that the seller may eat the בהמה outside concerned that the seller may eat the בהמה outside the sale. Later the גמרא asks why do we punish the seller (by voiding the sale), let us punish the buyer. However, according to תוספות that the concern is regarding the מוכר that is obvious that we punish the מוכר but not the לוקח that is the s'צמרא'?! What is the s'צמרא'?!

²⁸ See footnote # 11.

²⁹ See פני יהושע.

³⁰ See footnote # 23.

³¹ See אוצר מפרשי התלמוד # 119.

³² See footnote # 25.

³³ בנ.ב

³⁴ See הגהות הרב שמחה מדעסוי.